

Βασικοί Κανόνες → Τελικό « ν »

Η επικρατέστερη άποψη για την διατήρηση ή την απάλειψη του τελικού "ν" έχει τις ρίζες της στις παρατηρήσεις του Μ. Τριανταφυλλίδη "Μικρή Νεοελληνική Γραμματική".

Βασικός κανόνας

- Το τελικό "ν" της αιτιατικής ενικού του θηλυκού γένους του οριστικού άρθρου (τη[ν] / στη[ν]) και της προσωπικής αντωνυμίας (αυτή[ν], τη[ν]), καθώς και το τελικό "ν" των αρνητικών επιρρημάτων **δε(ν)** και **μη(ν)** διατηρείται στο γραπτό λόγο, **μόνο όταν** η επόμενη λέξη αρχίζει από φωνήεν ή από ένα από τα παρακάτω: **κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τσ, τζ, ξ, ψ**.
- Το τελικό "ν" της αιτιατικής ενικού του αρσενικού γένους του οριστικού άρθρου και του αόριστου άρθρου (τον/στον, έναν), καθώς και της προσωπικής αντωνυμίας (αυτόν, τον) διατηρείται στον γραπτό λόγο **πάντοτε**, στον προφορικό όμως λόγο προφέρεται συνήθως μόνο στις περιπτώσεις που ακολουθούν φωνήεντα ή τα: **κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τσ, τζ, ξ, ψ**.

Ειδικότερα

- **Παραμένει** στην προσωπική αντωνυμία του τρίτου προσώπου αυτόν, τόν: *τον σκότωσαν, αυτόν θέλω, τον δέρνουν κ.λπ.*
- **Παραμένει** στο αριθμητικό εκατό(ν), όταν συναδυάζεται με άλλον αριθμό που αρχίζει από φωνήεν: *εκατόν επτά, εκατόν οκτώ, εκατόν τριάντα κ.λπ.*
- **Παραμένει** στην αιτιατική μίαν, όταν ακολουθεί λέξη που από α: *μιαν απόδειξη, μιαν άλλη μέρα, μιαν αγάπη κ.λπ.*
- **Παραμένει** ενίοτε στο απαγορευτικό μη(ν) μπροστά από τις μετοχές σε -οντας και -ώντας (*μην εκτιμώντας, μην έχοντας*) αλλά ποτέ στις λόγιες μετοχές (*οι μη καπνίζοντες, οι μη εργαζόμενοι*)
- **Παραμένει** πριν από το κύριο αρσενικό όνομα προσώπων, ποταμών, μηνών κ.λπ.: *τον Γιάννη, τον Βενιζέλο, τον Νοέμβριο*

κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τσ, τζ, ξ, ψ